

Ey Şanlı Şehir

— murat-aydin · 13 Eylül 2009

Ey şanlı şehir, ey diyar-ı mübarek, şehitlerin zümresi sende, sen ki geçmişte kanlı hendek. Ömür sermayesinin yarısını bitirdim, tükendim, dizlerde takat kalmadı, görme visaliyle, müştakıyla gönüller seni dilemekte.

Sahte yaşamlar, sahte hayatlar, sahte gülüşler, sahte dostluklar zinciri içerisinde bozulmadan dimdik ayaktasın. Taşın aslı sende, özün aslı sende, sözlerin güzeli sende.

Güller bitmez buralarda, anlık duygular bile sensiz huzur bulmaz. Haramdır yaşamak bize seni görmeyince. İlk veren el, ilk merhaba diyen ses senden geldi. Topraklarımız yeşerdiyse senden yeşerdi.

Ölmek yoktur sende, sozsuzluk girdabıyla kavrulan kalplerimiz seni görmeyince ölmeyecek. Işık saçan güneşin ciğerlerimizi dağlamakta. İmanımızı tazelemekte. Ey gidi Mekke, en şanlı şehir, Allah (cc) aşkına bizi de yanına çağır, Peygamber (sav) aşkına bizi de davet et, ümmeti muhammed aşkına bize de ses ver, duy artık sesimizi.

Senden sadece bir davet bekliyorum, hayır ben değil, tüm aşıklar bekliyor, unutma ses verince koşacağız yanına. Bizden selam söyle toprağında yatanlara. Selam sana Ey Mekke Selam Sana!!!